

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/69/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116218618
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116218618.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Vratislav Šteffek, Nám. Martina Benku 6, 811 62 Bratislava, proti žalovaným: 1/ Z. O., H.. XX.X.XXXX, R. C. Ď.V. XXXX/XX, XXX XX S., X/ K. O., H.. XX.X.XXXX, R. C. Ď. XXXX/XX, XXXXX S., o zaplatenie 1.022,- € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 646,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 646,- € od 7.5.2015 do zaplatenia a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovaným v 1. a .2 rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16.9.2016 domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.022,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.022,- eur od 20.4.2015 až do zaplatenia, a náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.10.2014 uzavrel so žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovanou v 2. rade ako spoludlžníkom dlžníkmi zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo K520143104, na čiastku 800,- eur, za úrok vo výške 20 % z poskytnutej úverovej zmluvy, t.j. 160,- eur. Za poskytnutie úveru si žalobca účtoval servisný poplatok vo výške 72,- eur. Žalovaní sa zaviazali uhradiť celkovú sumu vo výške 1.032,- eur v 13. mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 4,- eurá a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 102,- eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Úver žalobca poskytol žalovaným bezhotovostne a to prevodom na číslo účtu uvedené žalovanými v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy. Keďže žalovaní si neplnili riadne a včas svoje povinnosti v zmysle splátkového kalendára, žalobca im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 17.4.2015 upozornil žalovaných na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatení záväzku zo dňa 22.5.2015 oznámil žalovaným, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 19.4.2015. Dlžná suma 1.022,- eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom, spolu s odplatom, v celkovej výške 1.032,- eur a sumou vo výške 10,- eur, ktorú žalovaní uhradili.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe a jej prílohám písomne nevyjadrili.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavila žalovaná v 2. rade a právny zástupca žalobcu. Neprítomnosť žalovaného v 1. rade ospravedlnila žalovaná v 2. rade z dôvodu

jeho pracovného pobytu v zahraničí. Nakoľko žalovaný v 1. rade svoju neúčast' na pojednávaní sám neospravedlnil a ani nežiadal o odročenie pojednávania, súd konal v jeho neprítomnosti.

5. Žalobca trval na podanej žalobe, pričom uviedol, že suma uzavretá so spoločnosťou FINWAY je zmluvou s tretím subjektom a preto ak sa v nej nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky, je potrebné aby si to žalovaní uplatnili voči tejto spoločnosti.

6. Žalovaná v 2. rade uviedla, že si je vedomá dlhu, ktorý žiadala splácať v mesačných splátkach po 50,- eur.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa výsluchom žalovanej v 2. rade a svedkyne, ako aj s listinnými dôkazmi (Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.10.2014, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy s podacím hárkom, Oznamenie o zosplatnení záväzku s podacím hárkom, amortizačná tabuľka, Zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 31.10.2014 uzavretá so spoločnosťou Finway SK, s.r.o. a Príkaz na úhradu, Dohoda o zrážkach zo mzdy, Predzmluvné informácie k zmluve o poskytovaní finančných služieb, Súhlas so začatím poskytovania finančných služieb zo dňa 31.10.2014, Kniha splátok), pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 31.10.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo K520143104, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 800,- eur za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si žalobca účtoval „servisný poplatok“ vo výške 9 % z istiny. Žalovaní sa zaviazali uhradiť žalobcovi istinu vo výške 800,- eur, kapitalizovaný úrok vo výške 160,- eur a servisný poplatok vo výške 72,- eur, a to v 13. mesačných splátkach. Prvé 3 mesačné splátky vo výške 4,- eurá, ako splátku úroku a ďalších 10 mesačných splátok vo výške 102,- eur (z toho istina vo výške 78,43 %, úrok vo výške 14,51 % a servisný poplatok vo výške 7,06 % z každej jednotlivej splátky). Prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. RPMN, t.j. ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 50,22 %. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola ku dňu podpisu zmluvy vo výške 44,06 %. Konečná splatnosť úveru bola podľa čl. III. bod 2 dohodnutá na 380. deň po uzatvorení zmluvy. Doba trvania úveru je určená od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.

9. Žalovaná v 2. rade toho istého dňa, t.j. 31.10.2014, uzavrela Zmluvu o poskytovaní finančných služieb, predmetom ktorej bolo poskytovanie finančných služieb a to: a/ výber a doručenie finančných prostriedkov prijímateľovi pri poskytnutí úveru veriteľom, a to na základe Príkazu na úhradu, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy; b/ osobné inkaso platieb splátok úveru od prijímateľa a následné doručenie príslušnému veriteľovi na základe Príkazu na úhradu, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy.

10. Výzvou zo dňa 17.4.2015, odovzdanou na poštovú prepravu dňa 20.4.2015, čo žalobca preukázal poštovým podacím hárkom, boli žalovaní vyzvaní na úhradu dlžnej sumy po splatnosti vo výške 206,- eur. Zároveň boli upozornení na možnosť straty výhody splátok po uplynutí 15 dňovej lehoty, ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu.

11. Oznamením o zosplatnení záväzku zo dňa 22.5.2015, žalobca oznámil žalovaným v 1. a 2. rade zosplatnenie úveru z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Žalovaných zároveň vyzval na úhradu dlžnej istiny, vrátane úroku, zmluvnej odmeny a nákladov na vymáhanie, v celkovej výške 1.022,- eur. Výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu, ako doporučený list, dňa 25.5.2015, čo preukázal žalobca podacím hárkom.

12. Z knihy splátok spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. súd zistil, že zo strany žalovaných bola na finančné služby uhradená suma vo výške 144,- eur (10,- € + 134,- € - splátka), pričom zostatok činil 268,- eur. Z uvedenej knihy vyplýva, že na samotný úver bola poukázaná čiastka vo výške 4,- eur. Z amortizačnej tabuľky však vyplýva, že zo strany žalovaných bola na predmetný úver uhradená suma vo výške 10,- eur.

13. Žalovaná v 2. rade v rámci výsluchu uviedla, že so žalobcom už mala uzavretú jednu zmluvu o úvere, keďže však potrebovala predmetný úver vyplatiť, šla za zástupkyňou žalobcu, ktorá jej ponúkla ďalší

úver, ktorým by vyplatila predchádzajúci úver. Okrem toho žalovaná v 2. rade peniaze potrebovala na uhradenie nájomného. Zástupkyňa žalobcu jej povedala, že z novoposkytnutého úveru sa vyrovná starší úver a zvyšok, asi 300 eur, jej bude vyplatených. Nedostala však 300 eur, ale nižšiu sumu kvôli stiahnutiu rôznych poplatkov. Úver splácala, no dostala sa do finančných problémov, manžel nepracoval a preto neboli schopní uhrádzať takú vysokú splátku. Účet uvedený v úverovej zmluve nepatrí jej, peniaze vyplácala zástupkyňi žalobcu v hotovosti, ktorá jej peniaze taktiež poskytla v hotovosti. Uhradila viac ako 10,- eur, no veľká časť z jej platieb šla na úhradu rôznych poplatkov pre žalobcu. Žalovaná v 2. rade ďalej uviedla, že žije s manželom a tromi deťmi, ktoré sú už dospelé vo vlastnom byte. Dve z ich detí pracujú v zahraničí. Dcéra, ktorá s nimi býva, študuje externe na fakulte zdravotníctva. Jej príjem dosahuje 300 eur a do domácnosti neprispieva. Žalovaná v 2. rade je zamestnaná ako laborantka, pričom jej čistý mesačný príjem dosahuje približne 500 eur. Manžel je živnostník a podniká v oblasti stavebníctva a jeho príjem dosahuje okolo 1.000,- € mesačne. Na náklady spojené s užívaním bytu minú približne 300 eur a na stravu ako aj hygienické potreby minú okolo 200 eur. Okrem toho splácajú iné úvery a to mesačne sumou okolo 1.000 eur.

14. Svedkyňa, N. K.Á., obchodná zástupkyňa žalobcu, pri svojom výsluchu uviedla, že žalovaná v 2. rade bola jej klientkou a mala už uzavretú jednu úverovú zmluvu. Keďže sa dostala do určitých finančných problémov bol jej poskytnutý nový úver na základe zmluvy, ktorú uzavrel aj jej syn. V minulosti sa uzatvárala ďalšia zmluva so spoločnosťou FINWAY SK, keď klienti potrebovali peniaze ihneď. Ona požadovanú čiastku vybrala pre klientov z účtu spoločnosti FINWAY SK, s ktorou mala v minulosti uzavretú mandátnu zmluvu. Klienti boli povinní uhradiť tejto spoločnosti poplatok. Od žalovaných vyberala splátku osobne, ktoré sa evidovali v knihe splátok.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občianskeho zákonníka“ resp. „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je tona prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

21. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

j/ úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je podaná dôvodne iba sčasti. Bolo nepochybne preukázané, že medzi žalovanými a žalobcom existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o úvere, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovaným finančné

prostriedky a žalovaní mu mali uhradiť poskytnutú sumu spolu s úrokom a servisným poplatkom v dohodnutých mesačných splátkach. Keďže žalovaní ako dlžníci si riadne neplnili povinnosť splácať poskytnuté finančné prostriedky, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru k 19.4.2015. Pri posudzovaní nároku žalobcu súd vychádzal z toho, že tento nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže úver bol poskytnutý pre osobnú potrebu žalovaných. Zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere spadá pod ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto skúmal, či zmluva o úvere zo dňa 31.10.2014 má všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a zistil, že v zmluve nie je dostatočne určitým spôsobom uvedená konečná splatnosť úveru a taktiež žalobca v zmluve neuviedol správny údaj o RPMN. Konečná splatnosť úveru je uvedená len ako „380. deň po uzatvorení zmluvy“, pričom tento údaj je uvedený pomerne neprehľadným spôsobom. Okrem toho takto uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti úveru súd nepovažuje za riadny údaj o konečnej splatnosti úveru, pretože takýto údaj neposkytuje spotrebiteľovi dostatočne jasný a konkrétny údaj o tom, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Žalobcovi nič nebránilo, aby v zmluve uviedol presný dátum konečnej splatnosti úveru. V zmluve je tiež uvedená nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. Výška RPMN je určená pri splatnosti 13. mesiacov 50,22 %, v skutočnosti však RPMN predstavuje 57,40 % (www.openiazoch.zoznam.sk <<http://www.openiazoch.zoznam.sk>>). Zmluva o úvere neobsahuje ani úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z., ktorou sa podľa § 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. rozumie úroková sadzba stanovená na ročnej báze. Zmluva obsahuje len tzv. fixnú úrokovú sadzbu (v zmluve uvedená sumou 20 % z istiny) definovanú § 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá však nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona. Podstatnou zákonnou náležitosťou a rozhodujúcim ukazovateľom pre spotrebiteľa je práve úroková sadzba úveru definovaná v § 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. ako úroková sadzba stanovená na ročnej báze, ktorá má pre spotrebiteľa oveľa väčšiu vypovedaciu (a porovnávaciu) hodnotu ako tzv. fixná sadzba, ktorá je stanovená za celé obdobie predpokladaného trvania záväzku. Taktiež bolo v konaní preukázané, že žalovaným bol úver poskytnutý v hotovosti a nie bezhotovostne. Vzhľadom k týmto nedostatkom je potrebné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b/, písm. d/ a písm. e/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Z toho vyplýva, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi len to, čo im bolo poskytnuté.

33. Súd sa prejudiciálne zaoberal tiež platnosťou Zmluvy o poskytovaní finančných služieb uzatvorenej podľa § 51 Občianskeho zákonníka, t.j. tzv. „zmluvy o domácom servise“, súvisiacej s predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže na základe nej žalovaní platili poplatky, ktoré by bez uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere inak neplatili. Predmetnú zmluvu síce podpísal aj žalovaný v 1. rade, no v záhlaví zmluvy sú uvedené identifikačné údaje len žalovanej v 2. rade. Uvedenú zmluvu súd vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ a na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere zohľadnil všetky platby žalovaných, ktoré uhradili „na domáci servis“. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o domácom servise bola uzatvorená spolu so zmluvou o úvere a predmetom tejto zmluvy mala byť „služba“ žalobcu spočívajúca vo výbere a doručení finančných prostriedkov prijímateľovi (dlžníkovi) pri poskytnutí úveru veriteľom a v osobnom inkase platieb splátok úveru od prijímateľa a ich následne doručenie veriteľovi. Z toho je zrejmé, že bola uzatvorená výlučne v súvislosti so zmluvou o úvere, čo potvrdila aj svedkyňa, ktorá uviedla, že uzatvorenie takejto zmluvy bolo povinné v prípade, ak klienti mať finančné prostriedky ihneď k dispozícii, a taktiež aj zánik tejto zmluvy bol viazaný na zánik záväzku zo zmluvy o úvere (čl. III Zmluvy o domácom servise v spojení s čl. I). Okrem toho samotný Prikaz na úhradu sa odvoláva sa zmluvu o úvere č. K520143104. Preto ide o zmluvu závislú na úverovej zmluve. Vzájomná spojitosť obidvoch zmlúv vyplýva aj z toho, že prvé 3 mesačné splátky podľa čl. II zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 4,- eur boli znížené práve z dôvodu vykonania splátky odmeny za službu vo výške 134,- eur na základe zmluvy o poskytnutí domáceho servisu. Cena za domáci servis predstavuje viac ako 50 % poskytnutého úveru (istiny úveru) a odplatu dojednanú v zmluve o úvere v celkovej výške 232,- eur navyšuje o ďalších 412,- eur, t.j. takmer o 100 %. Dojednaná výška odmeny je neprimeraná nielen voči tomu, čo malo byť predmetom plnenia podľa zmluvy o domácom servise, ale aj vo vzťahu k poskytnutému úveru. Tento „servis“ je však viac v prospech veriteľa ako dlžníka. Dlžník by nemal platiť za to, že si veriteľ znižuje riziko nezaplatenia splátok tým, že ich vyberá v hotovosti. Preberanie splátok ani nie je úkonom, ktorý by mohol mať charakter zvláštnej osobitnej spoplatňovanej služby. Podľa názoru súdu, skutočným účelom predmetnej zmluvy o domácom servise je takýmto spôsobom navýšiť odplatu za poskytnutý úver tak, aby táto suma nebola uvedená v úverovej zmluve. Týmto postupom žalobca dosahuje to, že odplata za domáci servis sa nezapočítava do výpočtu RPMN v úverovej zmluve. Týmto spôsobom dochádza k obchádzaniu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch a pôžičkách ako aj ust. § 53 ods. 6 OZ, čo má s poukazom na ust. § 39 OZ za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o domácom servise pre obchádzanie zákona a tiež aj pre rozpor s dobrými mravmi (viď rozsudok KS Nitra, sp.zn. 6Co/522/2015, rozsudok KS Žilina sp.zn. 7Co250/2016, rozsudok KS Žilina sp.zn. 8Co/187/2016). Plnenia, ktoré podľa názoru žalobcu, mali byť započítané na plnenie zo zmluvy o poskytnutí domáceho servisu, sú plneniami súvisiacimi s poskytnutým úverom, preto ich bolo nutné zahrnúť do sumy, ktorú žalovaní uhradili na splatenie úveru.

34. Ako už bolo vyššie uvedené, súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobcovi preto vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovaným reálne poskytol. V danom prípade nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovaným sumu 800,- eur, pričom žalovaní doposiaľ zaplatili sumu 154,- eur (144,- € + 10,- €), zostáva im teda uhradiť sumu 646,- eur (800,- € - 154,- €). Súd teda plnenie z neplatnej vzájomne závislej zmluvy o domácom servise v sume 154,- eur s poukazom na vyššie uvedené započítal na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

35. Žalovaní sa dostali s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Úroky z omeškania súd priznal žalobcovi výške 5,05 % ročne z dlžnej istiny úveru, t.j. zo sumy 646,- eur (zohľadňujúcej žalovaným vykonané úhrady ku dňu zosplatenia úveru v celkovej v sume 154,- eur), od 7.5.2015, keďže výzva k úhrade dlžnej sumy bola odovzdaná na poštovú prepravu až dňa 20.4.2015. Účinnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nastala až dňa 7.5.2015, t.j. po uplynutí 15 dňovej lehoty. Od tohto dňa sa žalovaní dostali do omeškania a k uvedenému dňu bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,05 %.

36. Súd teda zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy vo výške 646,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % z dlžnej sumy od 7.5.2015 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd nepovolil žalovaným splácať dlh v splátkach, vzhľadom na výšku dlhu a nakoľko to ich pomery ani neodôvodňujú, keďže obaja sú zamestnaní, pričom podľa slov žalovanej v 2. rade jej syn, žalovaný v 1. rade, pracuje v cudzine. Príjem žalovanej v 2. rade spolu s manželom činí cca 1.500,- eur, pričom manželia nemajú vyživovaciu povinnosť. Žalovaná v 2. rade okrem toho nepreukázala, že iné úvery spláca mesačne sumou 1.000,- eur.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 261 ods. 2 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca mal vo veci úspech v sume 646,- eur, čo je cca 63 % v pomere k žalovanej sume a neúspech v sume 376,- eur, teda neúspech vo výške cca 37 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu je 63 % - 37 %, čo predstavuje úspech žalobcu vo výške 26 %. Z uvedeného dôvodu žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.